

Sygn. akt: I C 449/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Staszowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	PSR Rafał Skrzypiec
Protokolant:	st. sekr. sąd. Renata Chmielowiec

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2016 r. w Staszowie

nr rozprawie

sprawy z powództwa P. G.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Staszowie

o zapłatę zadośćuczynienia i odszkodowania

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powódki P. G. tytułem zadośćuczynienia kwotę 14.000,00 zł (czternaście tysięcy złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi naliczanymi od dnia 30 stycznia 2015 roku, do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powódki P. G. kwotę 935,00 zł (dziewięćset trzydzieści pięć złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi naliczanymi od dnia 14 lipca 2015 roku do dnia zapłaty;

III. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powódki P. G. kwotę 2.991,00 zł (dwa tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt jeden 00/100 złotych) tytułem kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Staszowie) kwotę 508,00 zł (pięćset osiem złotych 00/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

I C 449/15

UZASADNIENIE

W dniu 14 lipca 2015r. powódka P. G. działająca przez przedstawiciela ustawowego matkę B. G. wniosła przeciwko Towarzystwu (...) SA w W. pozew o zapłatę kwoty 14.000,00 zł., tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 stycznia 2015r.do dnia zapłaty oraz o zapłatę kwoty 935,00 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania w postaci zwrotu wydatków związanymi z uszkodzeniem ciała i wywołaniem rozstroju zdrowia oraz o zasądzenie kosztów wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, iż w dniu 04 września 2014r. w miejscowości R. w drodze do szkoły, idąc prawidłowo poboczem po lewej stronie drogi została potrącana przez J. R. kierującą samochodem marki M. (...) o nr rej. (...), która nie zachowała należytej ostrożności i doprowadziła do zdarzenie , w wyniku, którego powódka doznała obrażeń całego ciała.

Samochód sprawcy wypadku posiadał polisę OC zawartą w Towarzystwie (...) SA.

Powódka otrzymała od pozwanego łącznie 6.000,00 zł. Ponadto poniosła koszty leczenia w postaci przeprowadzenia badania stawu kolanowego 280,00 zł, badaniem diagnostycznym w wysokości 40,00 zł. oraz niezbędną rehabilitacją w kwocie 615,00 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu wskazał, iż nie neguje swojej legitymacji biernej wskazał, jednak iż zasądzone odszkodowanie tytułem zadośćuczynienia w pełni rekompensuje poniesioną szkodę.

Po uzyskaniu pełnej zdolności do czynności prawnej powódka P. G. podtrzymała powództwo w całości.

Pismem z dnia 05 lutego 2016 r. Prokurator Rejonowy w Staszowie przystąpił do sprawy /k.121/, a ostatecznie przychylił się do powództwa.

Stanowisko stron nie uległo zmianie do zamknięcia rozprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Dniu 04 września 2014r. w miejscowości R. w drodze do szkoły, idąc prawidłowo poboczem po lewej stronie drogi powódka P. G. została potrącana przez J. R. kierującą samochodem marki M. (...) o nr rej. (...), która nie zachowała należytej ostrożności i doprowadziła do zdarzenie , w wyniku, którego powódka doznała obrażeń całego ciała / okoliczność bezsporna/

Samochód sprawcy wypadku posiadał polisę OC zawartą w Towarzystwie (...) SA. Powódka zgłosiła szkodę w dniu 29 listopada 2014r. u pozwanego, który po przeprowadzeniu postępowaniu likwidacyjnym przyznał odszkodowanie tytułem zadośćuczynienia w kwocie 6.000,00 zł./okoliczności bezsporne/.

Po wypadku P. G. została przewieziona do Wojewódzkiego (...) w K., gdzie została przyjęta na Oddział (...), (...) gdzie zsztyto i zaopatrzone jej ranę podudzia lewego.

Doznała ona ogólnych obrażeń całego ciała, urazu głowy i kończyny dolnej lewej oraz zranienia policzka lewego i okolicy kolana lewego. U małoletniej powódki rozpoznano przewlekły pourazowy ból głowy. Ponadto wykonano jej zdjęcie RTG kolana oraz dłoni, a także TK głowy, które wówczas nie wykazało wewnętrznych zmian pourazowych.

W szpitalu była hospitalizowana 4 dni. Był hospitalizowany przez 3 dni.

Następnie z uwagi na dalsze uskarżanie się powódki na dolegliwości bólowe, ograniczenie ruchomości kolana prawego i nie ulegającej zmniejszeniu opuchlizny kolana lewego w dniu 26.09.2014r. wykonała badanie rezonansem magnetycznym stawu kolanowego lewego.

Z powodu obrażeń w dniach 04.11.2014r. do 7.11.2014r. powódka przebywała w Wojewódzkim (...) w K. gdzie przeprowadzono zabieg artroskopii kolana lewego. PO wypisaniu ze szpitala skierowano do poradni ortopedycznej celem zdjęcia szwów oraz na zabiegi rehabilitacyjne, które powódka przeszła w okresie od 1.12.2014r. do 12.12.2014r.

Podczas kolejnego pobytu w szpitalu w okresie 5.08.15 – 07.08.15 dokonano artroskopowej rekonstrukcji więzadła krzyżowego tylnego przy pomocy ścięgien mięśni smukłego i półścięgnistego. Po zabiegu unieruchomienie w stabilizatorach stawu trwało przez 12 tygodni.

P. G. czeka kolejny zabieg operacyjny- artroskopowej rekonstrukcji więzadła krzyżowego przedniego oraz leczenie rehabilitacyjne w oparciu o kinezy i fizykoterapię.

Ostatecznie na skutek przedmiotowego zdarzenia powódka doznała uszkodzenia więzadeł krzyżowego przedniego, krzyżowego tylnego, pobocznego oraz bocznego kompleksu tylnego stabilizatorów stawu kolanowego lewego, stłuczenia ciała, a szczególnie głowy. Co spowodowało u niej trwałe uszczerbek na zdrowiu w 11 % w rozumieniu załącznika MP I PS z dnia 18.12.2002 poz. 1974 tj. ograniczenie ruchu zgięcia w stawie kolanowym lewym o 22 stopnie, niestabilność przednią 1 cm i boczną 1 cm.

Przez okres pierwszych 20 dni stopień cierpień należy określić jako średni stały z bólem wymagającym stosowanie pewnych rygorów tj. leków przeciwbólowych, unieruchomieniu. W okresie 3 miesięcy jako umiarkowany o charakterze stałym. Po tym okresie jako mierny.

P. G. wymagała częściowej pomocy osób trzecich przez 12 tygodni w związku z unieruchomioną kończyną tj. w zakresie higieny, ubieraniu, poruszaniu się, sprzątaniu mieszkania.

Na skutek zdarzenia powódka utraciła możliwość biegania, wykonywania ciężkiej pracy fizycznej, pracy na wysokości oraz możliwość uczestnictwa w większości sportowych zajęć rekreacyjnych.

Nawet po wykonaniu planowanych zabiegach operacyjnych i rehabilitacyjnych P. G. będzie odczuwać ból oraz niestabilność stawu kolanowego odczuwać będzie do końca życia oraz będzie borykać się ze zwiększonym czynnikiem ryzyka zmian zwyrodnieniowych.

Powódka poniosła także uzasadnione wydatki związane z leczeniem tj. rezonans magnetyczny w kwocie 280 zł. , zabiegi rehabilitacyjne w kwocie 615,00 zł. kompres żel zimno ciepło w cenie 15, 65zł. materiały opatrunkowe 9,07 zł. 14 kompresów w cenie 7,78 zł. środki opatrunkowe 4,28 , leki przeciwbólowe w kwocie 218,62 zł. 60 ampulek heparyny w kwocie 68,76 zł., zabieg fizykoterapeutyczny w kwocie 500,00 zł.

Dowód: historia zdrowia i choroby dokumentacja medyczna k. 40-47, k. 78-81, k.90- 93, 139, opinia biegłego G. S. k. 142-146, 159, , rachunki i faktury Vat k. 51-54, 94-95, 105-109, k. 138 akta szkodowe k. 80, zeznania świadka B. G. k.100-101, zaświadczenie o odbyciu rehabilitacji leczniczej k. 104, zeznania powódki P. G. k. 234.

Z punktu widzenia zdrowia psychicznego u powódki wystąpiła frustracja, strach, niepokój, drażliwość, chwiejność emocjonalna, obawy o zdrowie, poczucie ograniczonej niezależności i samodzielności. Trwający nadal proces leczenia podtrzymuje u powódki lękowe nastawienie z nim związane. Nasilenie bólu psychicznego po doznanej w wyniku wypadku krzywdzie nie wymagało interwencji specjalistycznej, nie wywołało zaburzeń dezintegrujących funkcjonowanie.

Brak jest trwałego uszczerbku na zdrowiu z przyczyn psychiatrycznych.

Dowód: opinia sądowo-psychologiczna B. K. k. 122-124, opinia sądowo-psychiatryczna lek. med. E. S. k. 125-128

P. G. w chwili zdarzenia miała 16 lat. Była uczennicą 2 klasy technikum, zaś aktualnie jest uczennicą 4 klasy. Przez pół roku nie chodziła do szkoły, zaległości w nauce nadrobiła dzięki indywidualnemu nauczaniu. Przed zdarzeniem grała w koszykówkę w szkolnym klubie czego aktualnie nie może robić. W dacie 05 listopada 2015r. decyzją Powiatowego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności zaliczono powódkę do niepełnosprawności umiarkowanej.

Dowód: zeznania powódki P. G. k. 234., orzeczenie nr (...) o potrzebie indywidualnego nauczania k. 48- 49, decyzja (...) do spraw orzekania o niepełnosprawności z dnia 05 listopada 2015r. k. 136, zeznania świadka B. G. k.100-101,

Sąd zważył co następuje.

Powództwo jest zasadne.

Co do materiału zgromadzonego w sprawie Sąd uznał go za w pełni wiarygodny.

Opinie sądowo-psychologiczna B. K. k. 122-124, opinia sądowo-psychiatryczna lek. med. E. S. k. 125-128 oraz biegłego specjalisty w zakresie chirurgii i traumatologii G. S. są pełne i jasne.

Sąd za w pełni wiarygodne uznał zeznania powódki P. G. oraz świadka B. G., albowiem są logiczne spójne i wzajemnie korespondowały ze sobą. Korespondują również z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie w szczególności z dokumentacją medyczną, opiniami biegłych specjalistów.

Zgromadzone w sprawie dokumenty nie były negowane przez strony zarówno, co do swej formy jak i treści i nie były negowane przez strony.

Zgodnie z art. 444 § 1kc w zw. z 445 kc § 1. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Krzywda (szkoda niemajątkowa) powołanym powyżej przepisie ujmowana jest jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi.

Zadośćuczynienie ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień, ale jego wysokość nie może być dowolna, ściśle musi uwzględniać stopień doznanej krzywdy. Dlatego też ustawodawca wyraźnie zastrzegł, że ma to być odpowiednia suma tytułem zadośćuczynienia. Jest to rekompensata za całą krzywdę i przyznaje się ją jednorazowo.

Biorąc pod uwagę, uszczerbek na zdrowiu powoda, zgodnie z opinią biegłego z zakresu chirurgii ortopedycznej i traumatologii oraz psychologa wskazując, iż choć rokowania co do stanu zdrowia są poważne. Pozostał ślad zarówno w zdrowiu fizycznym jak psychicznym powoda. U P. G. pozostały trwale następstwa tj. ograniczenie ruchu zgięcia w stawie kolanowym lewym o 22 stopnie, niestabilność przednią 1 cm i boczną 1 cm. Skutki tego wypadku w postaci bólu, ograniczenia ruchów odczuwać będzie przez całe życie, utrudnia to poruszanie się po terenie nierównym lub górzystym

Nie bez znaczenia pozostaje stopień cierpień powódki, 20 dni stopień cierpień należy określić jako średni stały z bólem wymagającym stosowanie pewnych rygorów tj. leków przeciwbólowych, unieruchomieniu. W okresie 3 miesięcy jako umiarkowany o charakterze stałym.

Zwrócić także należy uwagę na jej stan psychiczny powódki tj. frustracja, strach, niepokój, drażliwość, chwiejność emocjonalna, obawy o zdrowie, poczucie ograniczonej niezależności i samodzielności.

Podkreślić należy, iż powód w żaden sposób nie przyczynił się do powstania zdarzenia, a była jednocześnie świadkiem i uczestnikiem dramatycznego wydarzenia.

To wszystko musi powodować, że przyznane powodowi odszkodowanie przez pozwanego w kwocie 6.000,00 zł. tytułem zadośćuczynienia jest kwotą za niską musi ulec podwyższeniu o dalszą kwotę 14.000,00zł.

Wskazać także należy, iż chociaż procentowo określony uszczerbek służy tylko jako pomocniczy środek ustalania rozmiaru odpowiedniego zadośćuczynienia. Należne poszkodowanemu (pokrzywdzonemu czynem niedozwolonym) zadośćuczynienie nie może być mechanicznie mierzone przy zastosowaniu stwierdzonego procentu uszczerbku na zdrowiu /patrz wyrok Sądu najwyższego z dnia 5 października 2005r. I PK 47/05 M. P. Pr. (...)/ to jednak nie można pominąć, iż biegły z zakresu chirurgii i traumatologii wskazał 11 % uszczerbek na zdrowiu.

Przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego wysokość zadośćuczynienia powinna być utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. /wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2006r. IV CK 384/05 lex nr 1907/.

Sąd wziął pod uwagę, młody wiek poszkodowanej oraz fakt, iż czeka ją dalszy zabieg operacyjny i rehabilitacyjny. Nie można pominąć, iż w chwili zdarzenia P. G. była osobą młodą, gdzie dopiero jej zainteresowania się kształtowały, a już na skutek zdarzenia, odniesionych obrażeń nie będzie mogła wykonywać wielu czynności do końca życia.

Co do roszczenia P. G. o zwrot kosztów leczenia to zgodnie z art. 444. § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Sąd uwzględnił roszczenie powódki w całości albowiem wysokość takiej kwoty, a niej zgodnie z art. 6kc, spoczywał ciężar dowodowy wykazania wszelkich wydatków, udowodniła.

Zdaniem Sądu powódka wykazała następujące koszty związane z leczeniem: tj. rezonans magnetyczny w kwocie 280 zł. , zabiegi rehabilitacyjne w kwocie 615,00 zł. kompres żel zimno ciepło w cenie 15, 65zł. materiały opatrunkowe 9,07 zł. 14 kompresów w cenie 7,78 zł. środki opatrunkowe 4,28 , leki przeciwbólowe w kwocie 218,62 zł. 60 ampulek heparyny w kwocie 68,76 zł., zabieg fizyioterapeutyczny w kwocie 500,00 zł.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ogranicza się rozmiary obowiązku pokrycia „wszelkich kosztów” wymaganiem, aby ich żądanie było konieczne i celowe (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 1981 r. (sygn. akt I CR 455/80, OSNC 1981, nr 10, poz. 193; z dnia 14 maja 1997 r. (sygn. akt II UKN 113/97, OSNP 1998, nr 5, poz. 163). Osoba domagająca się pokrycia tych kosztów powinna więc wykazać, że celowe jest stosowanie sposobów leczenia, zabiegów i środków niewchodzących w zakres leczenia uspołecznionego.

Warto w tym miejscu przywołać wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 26 listopada 1991 r. (sygn. akt III AP r 75/91, OSA 1992, nr 6, poz. 38), w którym Sąd uznał, że prawa do żądania zwrotu bądź wyłożenia z góry kosztów leczenia nie pozbawia poszkodowanego okoliczność, że korzysta z uzupełnionego lecznictwa, jeżeli tylko zostanie wykazane, że celowe jest stosowanie takich metod lecznictwa, zabiegów lub środków, które nie wchodzi w zakres leczenia uspołecznionego. Sąd zwrócił tutaj uwagę, że skorzystanie z art. 444 § 1 k.c. nie może być powiązane z potencjalną możliwością skorzystania z usług publicznej służby zdrowia.

Podstawy takiego rozumowania odnaleźć można także w starszym orzecznictwie. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 czerwca 1969 r. (sygn. akt II PR 217/69, OSNC 1970, nr 3, poz. 50) uznał bowiem, że w sytuacji konkretnego zagrożenia całkowitą ślepotą szukanie pomocy i porady u wybitnych specjalistów oraz w znanym zakładzie leczniczym nie może być uznane za zbędne, obowiązek więc zwrócenia związanych z tym wydatków objęty jest przepisem art. 444 § 1 k.c.

Orzeczenia powyższe wskazują, że zgodnie art. 444 § 1 k.c. poszkodowany ma prawo wyboru w zakresie miejsca leczenia, spoczywa na nim jednak obowiązek wykazania konieczności przeprowadzenia danego rodzaju leczenia, zabiegu, operacji w szpitalu prywatnym, za granicą oraz wielkości kosztów z tym związanych.

Zasadność poniesienia kosztów leczenia oraz ich wysokość potwierdził również w opinii biegły G. S..

Co do odsetek Sąd przyjął za powódką termin wskazany w pozwie.

Zgodnie z art. 14. 1. Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych Zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Tym samym za datę wymagalności roszczenia o zadośćuczynienie należało przyjąć datę 30 stycznia 2015r.

Co do daty wymagalności roszczenia o zwrot kosztów leczenia to wskazać należy, iż już w dacie 19 marca 2015r. pozwany odmówił wypłaty należności z tytułu kosztów leczenia, zaś faktury k. 51-53, były z przed daty wniesienia powództwa.

Mając zatem powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono mając na względzie treść przepisu art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. i złożyło się na nie zaliczka na opinie biegłych w kwocie 200,00 zł. oraz wynagrodzenie pełnomocnika radcy prawnego ustalone na podstawie § 2 ustęp 1 i 2 oraz § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zw. z § 21 Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r.)

Wskazać przy tym należy, iż Sąd w punkcie dokonał błędu rachunkowego polegającego na nie wliczeniu pełnej opłaty sądowej, którą uiściła powódka albowiem łącznie koszty te wynosiły 3.364,00 zł.

Co do nieuiszczonych kosztów sądowych orzeczono na podstawie przepisu art. 113 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z dnia 1 września 2005 r.)